

Večernik

Leto V. (XII.), številka 170

Maribor, četrtek 30. julija 1931

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasni po tarifni
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Za Londonom — Rim

LAVAL, BRIAND, BRÜNING IN CURTIUS ODPOTUJEJO V KRATKEM V RIM. — RAZČIŠČENJE ŠTEVLJNIH POLITIČNIH VPRAŠANJ.

BERLIN, 30. julija. Vlada je imela snoči sejo, ki je trajala pozno v noč. Razpravljala je o položaju Nemčije s posebnim oziranjem na obiske angleških in ameriških državnikov v Berlinu, ki so pokazali, da je tesno sodelovanje vevlasti neobhodno potrebno. Ravno zato pa je tudi potrebno, da se v Parizu in Londonu pričeta ter v Berlinu nadaljevata pogajanja nujno nadaljujejo.

Kakor se zatrjuje v dobro poučenih krogih, je bilo snoči sklenjeno, da odpotujeta dr. Brüning in dr. Curtius že v kratkem v Italijo, da se sestaneja z Mussolinijem in Grandijem. To se zgodi v kakem mestu ali kopališču severne Italije. Nemški politični krogi pripisujejo sestanku z italijanskimi ministri poseben pomen, ker upajo, da bi predstavljala morebitni sporazum z Italijo uporaben diplomatski protiutež proti gotovim zahtevam Francozov.

PARIZ, 30. julija. Istočasno, ko se vrše med Berlinom in Rimom pogajanja za sestanek Brüninga z Mussolinijem, se

pripravlja tudi ministrski predsednik Laval z Briandom na potovanje v Rim. Kakor se govori, je bil načrt za ta sestanek v načelu dogovorjen že v Londonu. Gre v prvi vrsti za likvidacijo pomorskega spora med Francijo in Italijo, pri čemer je treba imeti pred očmi, da želi to posebno Anglija, ki smatra ta spor za ogrožanje sklepov februarke londonske pomorske konference. Splošno se smatra, da bo ta spor sedaj lažje rešiti, posebno, ker skuša Francija pridobiti Italijo za svoje nazore o finančni pomoči Nemčiji.

Francosko časopisje ugotavlja z zadovoljstvom, da prihaja polagoma v Nemčiji na površje zmerna struja. Dalje poročajo, da se bo vršil prihodnji sestanek francoskih in nemških ministrov takoj po razgovoru med Lavalom in Mussolinijem in sicer najbrže v prvi polovici avgusta. Tudi Francija želi, da se razčisti vsa sporna politična vprašanja in to še pred jesenskimi zasedanji Društva narodov.

Zakulisni boj med Francijo in Anglijo

Stimsonov, Macdonaldov in Hendersonov prihod v Berlin, ki je sledil neposredno po londonski konferenci, ki je končala brez tako željno pričakovane velikega nemškega posojila, je imel nedvomno eminentno politično značaj ter je smatral kot pripravo za nadaljevanje pogajanj za gospodarsko sanacijo Evrope in še prav posebno Nemčije. Tudi na berlinskih posvetovanjih angleških državnikov z vodilnimi nemškimi državniki se je pokazalo, da je conditio sine qua non za gospodarsko uravnoteženje Nemčije francosko-nemško zблиžanje. Francija je danes zakladnica Evrope in preko nje in brez nje ne more nobena država priti do posojila večjega obsega.

Nobena tajnost ni več danes, da je bila Hooverova akcija, za katero se je z vsem povdankom zavzemala tudi Anglija, Franciji nezahvalna oziroma vsaj za sedanjí položaj neprimerna. Francoskim državnikom se je čela akcija zdela vse preveč izumetničena in so zato temu primerno usmerili tudi svoje stališče. Kot evropski bankir so zahtevali od Nemčije za posojilo politična jamstva, ki naj bi pokazala, da ima Nemčija v resnici dobro voljo, da v prijateljskem sožitju z ostalimi državami, posebno s Francijo, sodeluje pri konsolidaciji razmer v Evropi. Zanašajoč se preveč na podporo Amerike in Anglije, pa je Nemčija francoske zahteve odklonila in oddala tako praznih rok iz Pariza v London.

Za kulisami so se med tem vršili dogodki, ki jih nikakor ne moremo prezreti. Francoske banke, ki so imele plasirane znatne zaloge svoje razpoložljive gotovine v angleških bankah, so pričele svoje vloge umikati iz Anglije ter so odpovedovale kratkoročne kredite zlasti onim angleškim bankam, o katerih je bilo znano, da so znaten del svojih sredstev plasirale pri nemških bankah. Nedvomno je Francija hotela s tem preprečiti, da bi Anglija sama mogla nuditi Nemčiji zaželjene kredite in je ta svoj namen tudi dosegla. Angleška banka je morala v zadnjih tednih vzeti iz svojih tresorjih velike zaloge efektivnega zlata, ki je danzadnem romal v Pariz v tresore Francoske banke. Francija je že od leta 1926 stalno povečavala svoje zlate rezerve in postala zadnjih letih najbogatejša država v Evropi. Njene zlate zaloge so večje, kakor zaloge Anglije, Nemčije, Belgije, Nizozemske, Italije in Švice skupaj. Z odpovedjo kratkoročnih kreditov angleškim bankam pa so se sedaj zaloge Francoske banke še celo tako povečale, da Francija skoro ne ve, kam s tolikimi rezervami. Istočasno je prišel tečaj angleškega funta padati in razmere na londonskem denarnem trzišču so se pričele razvijati tako, da se je celo Angleška banka smatrala prisiljeno, da se ohrne za pomoč v Parizu, ki je tudi takoj reagiral. Pogajanja so uspela že v nekaj dneh tako daleč, da je bila Francija v načelu pripravljena dati Bank of England, najmočnejšemu denarnemu zavodu britanskega imperija posojilo v znesku 25 milijonov funtov, t. j. 5 in pol milijarde dinarjev v naši valuti. Finančna stiska Anglije je izgvala svedoča po vsem svetu, posebno v mednarodnih finančnih krogih, ogromno pozornost in že vest sama, da išče Bank of England posojilo v Parizu, je še bolj okrepila

Aretacija pohorskega bandita

IVAN MAGERLE, KI JE IZVRŠIL ZADNJE TEDNE CELO VRSTO VLOMOV V MARIBORU IN OKOLICI, ARETIRAN NA POHORJU.

Maribor, 30. julija.

Kakor smo že poročali, je bilo v zadnjih dveh mesecih izvršenih v Mariboru in okolici cela vrsta večjih in manjših vlomnih tatvin. Orožniki in policija so vestno zasledovali vse sledi, vendar je bilo gotovo, da je na poslu zelo prevečen in pretkan vlomilec, ki je znal zabrisati dobro vse sledove za seboj.

Končno se je posrečilo v noči na 29. julij policijski patrulji aretirati v Pohorski ulici Ivana Magerla, 30letnega brezposelnega knjigovodskega pomočnika, rojenega v Krškem in izgnanega iz mariborskega policijskega okrožja. Možak je bil prvotno zelo užaljen, ko so ga varnostni organi prijeli, najsi je že star znavec mariborske policije, ker je bil že sedemkrat kaznovan zaradi tatvin vlomov in cerkvenih ropov. Končno pa je opustil taktiko odpora ter priznal, da je izvršil nekaj tatvin ter da se nahaja ukradeni blago v taborišču, ki si ga je zgradil v goščavi Pohorskega gozda nad vojaškim streliščem v Radvanju. Po tej izjavi sta odšla z njim v Pohorski gozd policijska agenta g. Anton Pavličič in g. Gašper Trpin. Spremljal jih je tudi komandir orožniške postaje na Teznu g. Anton Bajec ter še dva orožnika. Po precej naporni poti so orožniki in policijski agenti končno odkrili Magerlovo

skrivališče, kjer je imel pod grmovjem zavito v nepremočljivo platno pravo skladišče najrazličnejše ukradene robe, katere je bilo toliko, da so jo vsi jedva odnesli.

Po tem dogodku je Magerle priznal, da je izvršil vsega skupaj deset tatvin in sicer prvo v noči na 23. junija, ko je vlomil v centralni ambulatorij državnih železnic v Frankopanovi ulici št. 20, kjer je odnesel cel kup raznih kirurških instrumentov, nekaj perila in razna zdravila v skupni vrednosti 6420 dinarjev. Vse te ukradene predmete so našli lepo ohranene v gozdnem skrivališču.

Drugo tatvino je izvršil dve noči kasneje v trafiki gospe Katarine Deutz na Betnavski cesti št. 101, kjer je odnesel cigarete, gramofonskih plošč, klobas, uteži in drugih predmetov za 1300 dinarjev ter 98 dinarjev kovanega drobiža. Na tretji pohod se je odpravil 2. julija ponoči, ko je vlomil v prostore g. Čundra v Spodnjem Radvanju in odnesel razne obleke, perila, jestvin, mila, sira, cigarete, sladkorja in nogavic za 3000 dinarjev. Poleg tega je vzel še iz nekega predala 50 dinarjev drobiža. Četrty vlom je opravil v mesnici mesarja Žunka na Radvanjski cesti, kjer je bil njegov plen, sestojec iz prekajenega mesa, slanina, klobas, in maсти, vreden 600 dinarjev. Pri-

svojil si je tudi še 10 kovačev. Mesnice so bile sploh specialiteta za Magerlovo vlomilske podvige, ker je že 14. julija ponoči zopet vlomil v mesnico Drogenka Jožeta na Pohorski cesti, kjer je pobasal 40 kilogramov suhega mesa, več komadov hamburske slanina in 50 dinarjev kovanega denarja v skupni vrednosti 1000 dinarjev.

Največji podvig pa je bil vlom pri trgovcu Oški na Teznu v naslednji noči 15. julija, kjer je odnesel razne zlatnine in srebrnih predmetov ter cigaret kar za 9052 dinarjev.

Priznal pa je tudi, da je vlomil še v noči na 10. julij v stanovanje Friderika Pirca na Teznu št. 4, kjer pa si je prilaštil takrat samo dve moški srebrni uri, last Marije Gabron, vredni 750 dinarjev. Dva dni pozneje je izvršil osmi vlom v čevlarsko delavnico Ivana Lorbeke v Novi vasi, kjer je nabral čevljev in usnja za 3318 dinarjev. Deveti vlom, ki ga prizna, je bil izvršen v noči na 9. julija v garderobo športnega kluba »Železničar«, kjer je odnesel 5 parov nogometnih čevljev, pet belih in 6 črnih igralnih hlačk, eno aktovko, neki kovček in 3 metre dolg zastor v vrednosti 2500 dinarjev. Kot zadnje in deseto tatvino priznava vlom, izvršen 21. julija ponoči v trgovino Friderika Pirca na Tržaški cesti št. 4, kjer je nabral cigaret, nogavic in galanterijskega blaga za 3862 dinarjev.

Vse te vlomne tatvine Magerle že sam priznava, ker so bili najdeni predmeti, ki izvirajo od njih. Verjetno pa je, da je izvršil še celo vrsto drugih tatvin, ki mu bodo šele naknadno dokazane.

Magerle je bil lansko leto 16. decembra izpuščen iz zaporov mariborske kaznilnice, kjer je predsedel dveletni zapor. Po odpustu se je odpravil proti Ljubljani in se dolgo potikal tudi po Hrvaškem. Okoli Binkošti pa se je vrnil v mariborsko okolico, kjer se je najprej kakih 14 dni skrival v Betnavskem gozdu, dokler si ni pozneje poiskal v Pohorskem gozdu nad Radvanjem pripravno skrivališče, kjer je potem taboril in užival svoj plen, dokler ni bil prijat.

Tečaj za kapunenje

priredi v nedeljo, dne 2. avgusta ob 3. popoldne na dvorišču restavracije pri mestni klavnici (Birtič) perutninarška zadruga v Mariboru. Tečaj se bo vršil le ob lepem vremenu. Opozarjamo na to vse, ki se zanimajo.

Debilit ljudje dosežalo z vestno uporabo naravne »Franz Josefove« grenčice izdatno iztrebljenje črevesa brez vsakega napora. Mnogoštevilna poročila zdravnikov-strokovnjakov potrjujejo, da se tudi oni, ki bolehalo na ledvicah, protinu, revmatizmu, kamenih in sladkorni bolezní zelo zadovoljni z učinkom »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

položaj Francije in njeno nadmoč v Evropi. Guverner Angleške banke, Montagu Norman, se je pravkar pripravil, da dvigne dogovorjeni denar v Parizu, ko je nenadoma nastopil popoln preokret. Vmes je namreč posegel angleški finančni minister Snowden, ki je izrekel svoj imperativni: Ne! Ujeme, ljuje pa svoj korak s tem, da je dogovorjene posojilo nepotrebno in da bi bilo tudi škodljivo za britanski kredit v inozemstvu.

Snowdenova intervencija močno odmeva tudi v Franciji in je presenetila tembolj, ker so bili balje pogojl Banque de France zelo zmerni in je Francija posojilo samo vezala z gotovimi političnimi pogoji. Kaj je pravi vzrok

da je nastopil Snowden proti najetju posojila, še ni popolnoma jasno, vendar splošno prevladuje mnenje, da se Anglija boli za svoj prestiž. Z najetjem posojila v Franciji bi se namreč omajalo zaupanje kolonij v gospodarsko silo matične države britanskega imperija, na drugi strani pa bi Anglija s tem tudi priznala, da je za okrepitev funta potrebna francoska pomoč.

Francija je budno pazila in spremljala sestanke anglosaških in nemških državnikov v Chequersu in sedaj v Berlinu, ter odgovorila nanje v Parizu in Londonu, kjer je spretnost njene diplomacije podpirala v prvi vrsti tudi njena dominantna finančna premoč v Ev-

ropi. Kljub temu pa napravnem nemškimi predlogom ni zavzela odklonljivega stališča a priori, temveč je kot upnica zahtevala samo gotove politične koncesije in to v interesu miru v Evropi in njenega mirnega razvoja. Ravno v tem pa obstoja tudi nesoglasje med Anglijo in Francijo. Sprejem francoskih pogojev bi pomenil polom spretno zasnovane in zamišljene anglosaške intervencije v prilog Nemčije, obenem pa okrepitev že itak dominantnega položaja Francije v Evropi. To pa bo tudi gotovo pravi vzrok, da je angleški finančni minister Snowden odklonil francosko posojilo angleški banki, kar pa more le še povečati sedanje težkoče v Evropi.

Po Dolenskem Krasu v Čabar

OGLED ČABRA IN NJEGOVH ZANIMIVOSTI. — OB IZVIRU ČABRANKE.

Dokaj časa sva stala na obronku in pasla oči nad Čabrom, ki se je kopal v opoldanskem solncu. Na prvi pogled se ti zdi, da je nemogoče priti po tej kakih 400 m globoki in strmih sten v kotlino. A slaba pot se vendar spušča med skalami in redkim pritlikavim grmičjem polagoma navzdol proti še vedno 523 m visoko ležečemu čabranskemu trgu. Že precej globoko na strmini sva našli ob poti na neznamenit studenček. Izpod velike skale je komaj vidno curčila voda in se ustavljala v treh kotanjicah, da si žejen popotnik zamore vsaj za silo ugasi žejjo. Dasi midva nisva pila, vendar sva se silno razveselila tega virčka. Saj je bila to prva tekoča vodica, katero sva videla na teh kraških tleh na svojem potovanju prav od Ribnice pa do sem!

Po par streljajih sva prekoračila po ozki brvi Čabranko in že sva bila sredi trga, kjer je nama »bog roko ven molil« iz dokaj velike enonadstropne hiše. Ker je bila nama ta »gostiona« priporočena po loškopotoškem Rusu, sva jo seveda takoj zavila noter in s svojim prihodom vznemirila družino, ki je sedela ravno pri kosilu. Majhna, neprijazna in ne ravno preveč snažna gostilniška soba sicer ni napravljala vabljivega utisa, vendar sva sedla za prvo nepogrnjeno mizo ter odložila svoja nahrbtnika. Kajpada je bila prva rakija, s katero so nama postregli v sicer neokusnih in debelih »žganjarčkih«, ki imajo pa vsaj to dobro lastnost, da več držijo nego naša šilca in pa, da ni prav nobene nevarnosti razbitja, če ti slučajno pade na tla. Ko sva se tako malce ohladila ter se dogovorila radi kosila in prenočišča, sva odšla iz zahtohle gostilniške sobe »na vrt«. Tako so namreč sami nazivali par kvadratnih metrov velik in nekoliko senčnat prostor ob cesti poleg gostilne. Kako velik je ta vrt, si lahko napravi vsak sam sliko, če povem, da imajo v njem prostora dve mizi in nekaj stolov. Vendar je to edini gostilniški vrt v celnem Čabru, kakor sva ugotovila pozneje.

Po kosilu sva obsedela na vrtu, počivala in motrila okolico. Največje poslopje je gotovo grad Frankopanov s pročeljem na trg. Gradišč je spredaj podoben veliki meščansko-gospodski hiši. Le zadaj je še nekaj ohranjenega starega zidovja s par stolpiči. Sedaj je grad last nekoga Zagrebčana. Na trgu pred gradom se je šušilo par bremen — sena. Čabarčani so bili namreč ravno zaposleni s košnjo. Sena pa ne vozijo, ampak ga znosijo v velikih plahтах iz žakljevine iz strmih pobočij na južni strani v dolino ženske na glavi, kakor sva videla. Ko sva nekaj časa sedela, sva opazila, da precej pogosto prihajajo zlasti mlajše Čabranke na trg in se zopet vračajo. Ker se je vsaka ozrla v naju, sva si bila kmalu na jasnem, da se je že razvedelo po celnem Čabru o našem prihodu in jih žene samo radovednost, kakšna sta tista dva bedaka, ki prihajata iz daljnega Maribora v Čabar gledat na uro.

Po odpočitku sva šla ogledovat Čabar in njegove znamenitosti. S temi sva bila kmalu gotova. Omembe vreden je le trg Kraha Tomislava, kjer raste večstoletna košata lipa, prava orjakinja. Na njenem obzidku leži lev, iz katerega žrela teče po cevi pitna voda. Nad levom pa se dviguje obelisk, postavljen od Čabarčanov v spomin tisočletnice kralja Tomislava. Na tem trgu se zbira proti večeru čabarska inteligenca. Moška mladina balina, ženska pa sedi pred hišami na klopih in koketira. Je to posebne vrste idila, kakoršna je v današnji dobi po naših trgih izključena, ki je pa še vedno mogoča v od sveta oddaljenem Čabru. — Sresko načelstvo je nastanjeno še v dokaj čednem poslopiju. Pač pa napravi na tujca skrajno slab utis nasproti ležeča šola in sodišče, ki sta nastanjena v starinskih in zanemarjenih poslopijih. Ker so bila večna vrata šole odprta na stežaj, sva stopila noter in se na žalost uverila, da notranja slika docela odgovarja zunanji. Takih predpotopnih šol. klopi gotovo nima nobena hrbovska šola v Sloveniji, kakoršne sva videla tu.

S tem sva končala vsaj v glavnem ogled Čabra. Preostala je nama le še cerkev, ki se dviguje na igrišču ob trgu. Iz trga vodi do nje 58 kamenitih stopnic. Ker je bila cerkev zaprta, sva se napol-

tila po dokaj strmem drevoredu, med katerim je postavljenih 14 kapelic križevga pota, proti pokopališču pod gozdičkom. Če privede koga pot v Čabar, naj stopi tudi na pokopališče in ne bo mu žal. Že razgled sam je zanimiv. Marsikoga bode tudi zanimala grobnica nekdanjih posestnikov Frankopanskega gradu, ki je pa že precej zanemarjena. Pač pa si je vredno pogledati nov moderen mavzolej trgovca Križa, ki zavzema skoro tretjino lepo urejenega prostora od vsega sicer zanemarnjenega pokopališča. Tako velike in bogato opremljene grobnice še sploh nisem videl.

Po tem kratkem izprehodu sva krenila bolj iz radovednosti nego iz potrebe v drugo največjo gostilno, ki je vsaj na zunaj kazala prijaznejše lice od one, v katero sva se bila usidrala. A od znotraj ni bila mnogo boljša. Tudi tu je prijatelj Viktor poizkušal dobiti ljubljansko Unio pivo. A na stenah je bila samo reklama, v steklenicah pa Karlovačko. Za prigrizek sva si zaželela sira. A na žalost se je izkazalo, da v celnem Čabru ni dobiti sira. Povsod je »ravnokar« pošel in ga dobe še-le »jutri«.

V kotlini je solnce zašlo že okrog šestih zvečer in je nastal prijeten hlad med tem, ko so se vrhovi soteske še dolgo lesketali v solnčnih žarkih. Midva sva se napotila v tem hladu proti izvira Čabranke, ki je komaj šabe četrte ure oddaljen od trga. Pot je prav zložna in prijetna. Po ozki soteski prideš ob šumeči in dokaj veliki Čabranki v kot, ki ga tvorijo visoke sivorjavkaste navpične stene. Izpod njih izvira čista Čabranka, ki ti je ljuba in draga že radi tega, ker toliko časa že nisi videl tekoče vode.

Po vrnitvi od izvira Čabranke sva se kmalu odpravila k počitku, ker sva bila nekoliko utrujena in ker nama vino ni posebno prijalo. Tudi sva bila namenjena drugi dan odriniti precej zgodaj. Gostilničarka nama je odkazala precej veliko in tudi snažno sobo v prvem nadstropju. Prenočišče je naju že popoldne skrbelo. Z vrta sva namreč opazovala posteljnino, ki so jo prezračevali na oknih. In ta po zunanosti ni bila ravno posebno vabljiva. A resnici na ljubo in gostilničarki v čast moram priznati, da sva dobila dobre postelje s snažno posteljnino tako, da bi se bila lahko dobro odpočila, ako ne bi bila naju motila pozno v noč neka prav glasna pivska družba spodaj v gostilniški sobi. Torej ima tudi Čabar svoje nočno življenje, čeprav je tako oddaljen in zapuščen od zunanjega sveta.

Sestanek vseh JČ lig in čeških društev na Jezerskem.

Dne 15. avgusta se bo vršil, združeno z odkritjem spominske plošče umrlemu prof. Chodounskemu na Jezerskem, tudi sestanek članov in prijateljev vseh jugoslov. češkoslovaških lig iz Slovenije, kakor tudi čeških društev, t. j. iz Ljubljane, Celja, Ptujja, Bleda in Maribora. Taki sestanki so se prejšnja leta redno vršili in so znatno pripomogli k uspešnejšemu delovanju teh društev, ker so se člani posameznih mest medsebojno osebno spoznali in zbudili tako mnoge nove inicijative in veselje za skupno delovanje. Člani vseh teh društev se torej pravočasno opozarjajo na gornjo svečanost, katere se bo udeležil tudi češkoslovaški poslanik v Beogradu, g. inž. dr. Flieder, konzul ČSR v Ljubljani inž. Ševčik, kakor tudi razni odlični naši zastopniki. Svečanost prične na Jezerskem dne 15. avgusta ob 10. uri in se udeleženci odprejo skupno iz Ljubljane dne 15. avgusta ob 7. uri zjutraj v vlakom do Kranja, od tam z avtobusi, ali pa že direktno iz Ljubljane z avtobusi. Priglasje je javiti posameznim organizacijam JČ lig ali češkim društvom v navedenih mestih.

Sobota Sobota
NAGRADNA PLESNA
tekma
Velika kavarna

Srečke za III. razred državne razredne loterije so prispale in jih igralci lahko zamenjajo v upravi »Jutra« in »Večernika« v Mariboru.

Mariborski in dneoni drobiž

Profesor Miro Šijanec — na mrtvaškem odru

Davi okrog 5. ure je na svojem domovanju v Gosposki ulici št. 58 izdihnil v krogu svoje družine 62letni profesor Miro Šijanec, v Mariboru radi svojega ljudomilega in prijaznega značaja znana osebnost.

Rojen je bil 18. julia 1869 pri Sv. Lenartu pri Ptujju kot sin pokojnega nadučitelja Lovra Šijanca ter po dovršenih študijah na učiteljski v Mariboru služboval najprej pri Sv. Urbanu pri Ptujju, zatem v Polčanah in na Cvenu. Nato je posejal višjo pedagoško šolo na Dunaju, kjer je diplomiral za učitelja na meščanskih šolah. V tej funkciji je bil prestavljen v Pulj na takratno »državno šolo«, nakar je bil premeščen v Maribor, kjer je dalj časa deloval kot vadniški učitelj in pozneje kot profesor na učiteljski, dokler ni bil vpokojen. — V popreobratnem času se je kot član Narodnega sveta živahno udeleževal v boju za priklopitev slovenskega Korotana materi Jugoslaviji ter si je tudi kot prvi slovenski šolski nadzornik v Mariboru pridobil lepe zasluge za reorganizacijo tedanjega nemškega šolstva v Mariboru. Pokojnik je bil dalje zapriseženi sodni tolmač za nemški in italijanski jezik pri mariborskem okrožnem sodišču, navdušen član »Sokola« in predsednik uradniške menze. Legija njegovih učencev se s hvaležnostjo spominja svojega učitelja in mentorja, a številni znanci in prijatelji objokujejo prerano smrt vedno temperamentnega in veselega moža.

Blagi pokojnik zapušča vdovo Elizo in štiri otroke: 30letnega dr. phil. Franjo Šianca, umetnostnega zgodovinarja, učitelja Miro, por. Gačnik, sedaj v Guštanjju, konservatorista Dragotina, sedaj v Pragi in Stanka, študenta filozofije v Ljubljani.

Bodi simpatičnemu šolniku lahka zemlja slovenska, katero je tako iskreno ljubil, žalujočim naše iskreno sožalje. — Pogreb se bo vršil v soboto ob 16. uri popoldne na mestnem pokopališču na Pobrežju.

Nov kovani denar dobimo.

Po vesteh iz Beograda bo v kratkem izdelan zakon o izdajanju novega kovane drobiža v višini 650 milijonov dinarjev. Po vsej verjetnosti bo država izdala najprej kovane srebrne novce po 5, 10 in morda tudi po 20 dinarjev, ki bodo zamenjani za dosedanje desetdinarske bankovce. Kovani novci po 25 para, 50 para, 1 in 2 dinarja ostanejo tudi v naprej v obtoku.

Prosimo za poštni nabiralnik.

Stanovalcu novega mestnega predela v območju Betnavske ceste, Fochove in Magdalenske ulice prosijo poštno upravo, da jim postavi vsaj eden poštni nabiralnik. V tem predelu je namreč zrastle nad 150 hiš z neštetimi družinami. Pomikanje poštnega nabiralnika pa je prav občutno, vsled česar prosimo od pomoči. Vsakodnevni pobiralci pošte itak pasirajo te ulice, kjer ni nobenega nabiralnika.

Odprl srce, odprl roke ...

Prostovoljno gasilno in reševalno društvo v Mariboru priredi ob priliki proslave 60letnice svojega obstoja nabiralno akcijo. V dneh 1. in 2. avgusta, ko bodo v Mariboru zborovali gasilci cele banovine, se bodo prodajali jubilejni znaki po Din 1, 2 in 5. Ker nikdo ne ve, kdaj rabi gasilce in reševalce, bo pač vsakdo po možnosti prispeval. — Nabiralna akcija je v rokah aktivnega članstva, kateremu bo pridruženo več dekljic. Ker je uspeh nabiralne akcije namenjen za nabavne stroške novega reševalnega avtobusa, je pričakovati, da bo vsak prispeval po možnosti kak milodar.

Konzulat ČSR v Ljubljani

sporoča, da v dneh 31. julija in 1. avgusta t. l. vsled preselitve na Erjavčevo cesto 21 ne bo uradoval. Sprejem strank za omnjenega dneva odpade.

Veliko sportno tombolo

priredi ISSK Maribor dne 4. oktobra na Trgu svobode. V slučaju slabega vremena se bo prireditve vršila teden kasneje. Društva se naprošajo, da opuste omnjenega dne svoje prireditve.

Mestni vojaški urad v Mariboru

opozarja vse v Maribor pristojne vojaške obveznike, rojene 1881. do vključno 1909. leta, ki bivajo v Mariboru, pa se razglasitve vojnega rasporeda na Teznu dne 12. in 19. julija niso udeležili niti opravičili izostanek vojaškemu uradu mestnega načelstva v Mariboru, da to store čimprej, ker bodo v nasprotnem slučaju vsi brez izjeme pozvani na 4tedensko orožno vajo. Oziralo se bo le na tehtna opravičila, predložena vojaškemu uradu mestnega načelstva v Mariboru vsaj do 10. avgusta.

Spomini na Slovansko čitalnico.

V jeseni, ko poteče sedemdesetletnica dejanskega delovanja mariborske »Slovanske čitalnice«, se bo vršila v Mariboru velika kulturna svečanost z referati, ki naj podajo pregled sedemdesetletnega kulturnega delovanja Slovencev v Mariboru. Vse nacionalno in kulturno delo v Mariboru, ki je bilo nešteto krat odločilno za razvoj vse slovenske kulture, je izšlo iz »Slovanske čitalnice«, zlasti v prvih desetletjih. Študiju te zgodovine Slovencev okrog »Slovanske čitalnice«, so se letos še posebej posvetili znani mariborski zgodovinarji, gg. prof. Baš, ravnatelj Študijske knjižnice Ivan Glaser, in višji ravnatelj kaznilnice N. J. Vrabl. Da pa bo zbrana čim popolnejša zgodovina »Slovanske čitalnice«, se naprošajo vsi, ki so imeli kakršnekolik stike s Slovansko čitalnico, ali se spominjajo na njeno delovanje, da isto opišejo in pošljejo spisek na naslov: Slovanska čitalnica, Maribor, Narodni dom. Gradivo bodo vporabili navedeni gg. zgodovinarji ali pa se bodo isti posebej objavljali v listih, posebno pa zanimivejši odlomki. Dobrodošli so tudi prispevki onih, ki so morda le kot dijaki svoječasno zahajali na prireditve Slovanske čitalnice in se še spominjajo sporeda, sodelujočih udeležencev itd. Za zgodovino slovenskega Maribora je vsak tak odlomek zanimiv in vreden.

Prva predstava francoskega cirkusa »Amar«.

ki je razpel svoje prostorne šotore na Magdalenskem trgu, je privabila včeraj v ta del Maribora skoro vse kar leze in gre po Mariboru. Že tekoma dneva so romale številne množice občinstva ogledovat veliko manežo s štirimi jabolki, na kateri vihtrata jugoslovenska in francoska trobojnica. Številen je bil tudi poset zverinjaka. Proti večeru pa so se pričele zgrinjati pod ogromno streho tisočglave množice, ki so napolnile šotor do zadnjega kotička. Red pri razdeljevanju prostorov je bil vzoren. Predstava sama je bila prav zanimiva ter ni razočarala nikogar. Vse točke so bile lepo izvedene: od akrobacij na trapezu, preko plesake na žici, mnogo smeha vzbujajočih nastopov raznih psičkov in opic, jezdnih bravur kozakov in cowboyev pa do produkcij ogromnega nad 7000 kilogramov težkega slona. Kakor vselej, je tudi to pot občinstvo posebno napeto zasledovalo nastop levov, tigrov in belih medvedov, ki so vzbudili viharje smeha.

Godalni kvartet Glasbene Matice v Ptujju ponovi v soboto 1. avgusta ob 20. uri v župni cerkvi v Rogatcu svoj lepo uspel cerkveni koncert. Na sporedu so stavki iz kvartetov Hajdna, Mozarta, Beethovna in Borodina ter solo-točke za gosli in čelo. Koncert bo torej nudil vsem ljubiteljem glasbe obilo užitka.

Razstava perutnine v Ljubljani.

V okvirju razstave za pospeševanje tujskega prometa v Dravski banovini, ki se bo vršila od 29. avgusta do 9. septembra na jesenski prireditvi velesjima v Ljubljani, bo razstavljena odbrana perutnina, ki se goji pri nas. Razstavo prireditelja perutninarstva zadruga v Ljubljani in odsek za perutninarstvo Kmetijske družbe s pomočjo banske uprave. Perutninarska razstava bo z ozirom na omejen prostor razstavila zares le prvovrstno odbrano perutnino najboljših rejcev naše banovine ter bo pokazala, kako se mora reja perutnine smoteno voditi. K razstavi bodo prepuščene namreč samo živali rejcev, ki vodijo natančno rodovnike in izkazuje nesnosti. Zadnji čas prireditve na razstavo je določen na 5. avgusta in sicer na Kmetijsko družbo v Ljubljani.

Lord — cowboy

Pred nekaj dnevi je umrl 80letni lord Tankerville, ki je imel med vsemi angleškimi velikaši skoro najbolj burno življenje. Georg Montague Bennet Tankerville je bil sedmi lord od časa, ko so bili njegovi predniki povišani leta 1714 v lordski stan. Ko je dovršil 13 let, so ga poslali k mornarici, kjer pa se ni počutil nič kaj dobro. Vsa štiri leta, ki jih je prebil na morjih, se je moral boriti z morskobollezni, ki ga je neusmiljeno zdelovala štiri leta, dokler ni prestopil v vojaško službo. Dolgo pa ga ni držalo niti v njej, ker so se mu zdeli časi premirni, da bi lahko naredil kako posebno kariero v službi kralja. Po burnem življenju, vrednem mladega in lepega častnika, se je nekega dne zahvalil za sabljo in odrinil v Ameriko, kjer se je pojavil kot cowboy. Kmalu si je poiskal tudi prijateljev in sicer voditelja neke nove verske sekte Moodeya in Sankeya. Z njima je prepotoval vse Zedinjene države in postal končno celo Sankeyev namestnik. Pozneje je spoznal v Newyorku Leonoro van Marten ter jo poročil. Po smrti svojega očeta 1899 je postal lord in gospodar ogromnega posestva Chillnigham-Castle, kjer je živel dokaj čudaško. Ko se je nekega dne spril s podietnikom, ki je prevzel sekanje lesa v njegovih gozdovih, je ukazal pobrati drvarjem vse orodje in jih prepoditi iz gozdov s psi. Zaradi tega je bil obsojen na visoko kazen. Lord Tankerville je bil tudi ogorčen nasprotnik zdravnikov. V njegovem 73. letu so se zbrali okoli njegove postelje ter prorokovali, da bo v nekaj urah izter dihnil. To ga je strašno razkačilo, da jih vrigel na ulico, sam pa kljub veliki vročini zlezal v letalo in pobegnil v Edinburgh. Polet mu je tako koristil, da je v kratkem okreval. Še leta 1928 je priredil velik dobrodelni koncert, na katerem je pel 17 angleških, francoskih, nemških in italijanskih pesmi.

Požar v zavetišču za onemogle

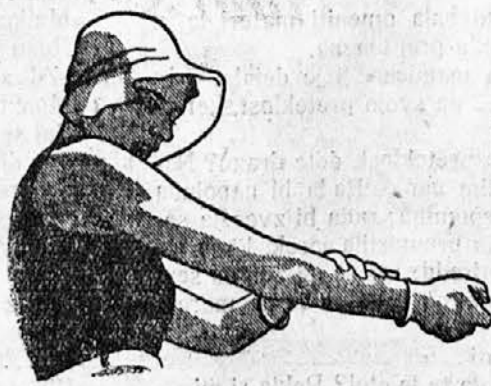
V Pittsburgu v Zedinjenih državah je nastal v tamkajšnjem zavetišču za onemogle vsled kratkega stika silen požar, ki je kmalu objel že jako staro, štirinadstropno poslopje. Od siromakov, ki so stanovali v njej, ni imel nihče izpod 60, mnogi celo nad 80 let in so takrat že vsi spali. Večinoma slepi moški in ženske so bili brez moči. Sestra prednica se je zaman trudila, da bi vzdržala red. Razne starke, ki so bile že na varnem, so v paničnem strahu zdrvele naravnost v ogenj, da rešijo svojo imovino in so potem zgorele. Neka nuna je hotela rešiti iz kapele najsvetejše, vendar so gasilci k sreči še v zadnjem trenutku to preprečili, sicer bi tudi ona zgorela. Zmešnjava je še narastala, ko so hiteli domačini po zaslihtnih stopnjicah navzdol, navzgor pa so prihajali rešitelji. Kot pravi junaki so se izkazali mnogi 10—12 letni dečki med reševanjem, dokler niso prišli gasilci. Dva od njih sta trikrat udrla v hišo in spravila na varno 6 žensk. Pri požaru je dobilo 217 starčkov in stark silno težke opekline.

Dejanje verskega blazneža

V cerkvi sv. Petra v Krakovu se je med slovesno službo božjo odigral nenavaden prizor, ki bi imel lahko dalekosežne posledice. Pred glavnim oltarjem je stal priletan mož, ki se je nenadoma slekel do gola in v tistem hipu že tudi zažgal svojo z bencinom in nafto prepojeno obleko ter med tem prepeval božne pesmi. Ljudi se je polastila panika, da so drli vsi preplašeni proti izhodu. Njihov strah je bil tem večji, ker so pričele goreti tudi preproge in lesene stopnice pri glavnem oltarju. Le prisebnosti mašuočega svečenika je pripisovati, da so ogenj pravočasno vdušili, verskega blazneža pa spravili v norišnico.

Zmotil se je.

»Moj brat ima dve kolajni za tek na pet milj in srebrno kolajno za drugo mesto v plavanju, dva pokala za boksarske zmage, in brez števila nagrad za roko-borbo in veslanje.« — To pa mora biti resnično čudovit atlet! — »Ah, kaj še, je le imejtelj zastavljavnice.«

Na obisku v počitniški koloniji pri Sv. Martinu

Pravzaprav so obiski na koloniji prepovedani. Ker pa vem, da je marsikatera mamica v skrbeh, kako se neki počuti njen ljubljencek, sem se odločil, da kljub prepovedi obiščem kolonijo in poročam o tem, kar sem tam videl.

Preko Pohorskega doma in Mariborske koče sem krenil k Sv. Martinu. Pol ure hoda pred vasjo ob Poljskavi sem zaslišal veselo čebljanje. Kmalu sem zagledal skupino otrok, ki se je kopala v tolmunu, drugi so ležali na solncu, tretji se podili po trati. Bil je oddelek, ki je nastanjen v šmarški šoli, ker je na koloniji sami vse prenapolnjeno. Vodja tega oddelka, g. učitelj Malenšek, ki že več let žrtvuje svoje počitnice za to delo, me je prijazno sprejel. Ker se je nagibalo že proti poldnevju, je skical svoje varovance in skupno smo nadaljevali pot proti vasi. Okrog nas so se pa podili otroci, vsi izvrstno razpoloženi in dobre volje. Hiteli so, kar se je dalo, saj so vedeli, da jim je mamka Korenova že skuhalo kosilo.

Gostilniški vrt je bil na mah poln, vse klopi zasedene. 67 otrok je bilo. Kosilo je bilo prvovrstno, porcije izdatne, a kljub temu je še marsikateri šel s krožnikom k oknu, kjer gospodinja mamka Korenova, in vsakdo se je s polnim krožnikom in smejočim se obrazom vrnil na svoje mesto. Po kosilu se vležejo k počitku, potem pa sledijo igre in sprehodi do večerje.

Kolonija sama leži slabe pol ure iz vasi proti Sv. Urhu. Sredi popoldneva sem prišel tja. Vladal je popoln mir, tako da nisem mogel verjeti, da se nahaja v bližini preko 100 mladih ljudi.

Zagledal sem tablo, ki vsakemu pove, da je vsem gostom prepovedan dostop v spalnice, v dnevne prostore in na igrišča. Pozneje so mi povedali, da so bili prisiljeni izdati tako strogo naredbo, ker so velikoštevilni obiski zelo motili redno delo in neverjetno otežkočili službo nadzorstvu.

Vodja druge skupine, g. učitelj Lukman, mi je kaj rad dal dovoljenje, da si ogledam vse naprave. Najprej sem se seveda zanimal za deco. Dekleta niso doma, v gozdu nabirajo črniče, dečki pa se spodaj na igrišču. In res! Nekaj korakov od glavnega kompleksa, obdano krog in krog od gozda, leži obsežno prebivališče fantov. Dve lepo urejeni baraki jim služita za spalnice, veliko igrišče, bližnji gozd, majhni potoček in naprava za solnčenje pa ne dopuščajo, da bi se dolgočasili.

Ni še dolgo, odkar so vstali od popoldanskega počitka. Eni so šli pod prho, drugi se že solnčili, tretji kljub pripeka-jočemu solncu tekajo za žogo. Iz gozda se pa slišijo bojni klici — Karl Mayevé zasluge. Vsak večer čitajo Vinetuja in šotori v gozdu, loki in ostre puščice pričajo, da verno poslušajo. Seveda tudi tam niso brez nadzorstva — njihov »Vinetu«, dolgi Maks, vodi vse napade in skrbi, da ne bi nastala iz šale resnica.

Jutri prično tekme iz lahke atletike. Nagrade so vredne boja, saj so cele torte, pecivo, čokolada in sadje.

Akoravno še ni dolgo od južine, že prihajajo spraševati, ali bo že kmalu večerja. Tek jim je izvrstn. Včeraj je preteklo prvih štirinajst dni — pri tehtanju se je izkazalo, kako izdatna je hrana. V enem tednu se zredijo nekateri kar za dva kilograma!

Vrnila sva se h glavnemu poslopju. Tu me predstavi vodja stebra kolonije, že

Naučite se pravilno pravilnih zračnih in solčnih kopel!

To se pravi: namažite se temeljito pred solčno kopeljo z

NIVEA CREME: Din 5- do 22-
NIVEA OLJE: Din 25- do 35-

NIVEA-CREME
NIVEA-ULJE

Oboje vsebuje edino svoje vrste sestavino evercirt. Oboje prepreči solčne opekline, oboje porjavi Vašo kožo, tudi pri oblačnem vremenu. NIVEA-CREMA učinkuje pri vročini hladno. NIVEA-OLJE Vas ščiti pri neprijetnem vremenu pred mraženjem in s tem pred prehladom. Ne solnite se nikoli z mokrim telesom in se vedno prej namažite!

XXXVI

Jugosl. P. BEIERSDORF & Co. d. s. o. J., Maribor.

Sport

ISSK Maribor:SK Železničar 4:3 (1:2).

Včeraj se je vršila na igrišču ISSK Maribora prijateljska tekma med prvo in drugoplasiranim klubom mariborskega okrožja, ki je končala s pičlo, toda zaslu-ženo zmago belo-črnih.

V gotovih momentih moremo soditi, da je ISSK Maribor v odločnem napredku. Sicer se ta napredek posebno v večrajšnji tekmi ni dal jasno opredeliti, vendar je igra »Maribora« dala podlago za sodbo, da uspešno napreduje. Že tekma proti Gradjanskemu je bila dokaz, da je naš prvak v dobri formi in zamore nuditi v bodočih igrah zanimiv nogomet.

ISSK Maribor je predvedel svojo običajno dobro igro, katere pa ni znal izrabiti za dosego golov. Vratar Koren ni bil dosti zaposlen, pač pa ga zadene odgovornost na prejetih golih. V začetku drugega polčasa je bil težko blesiran in ga je nadomestil Beker. Branilca tokrat nista bila sigurna; držala pa sta se preveč v sredini igrišča. Krilska vrsta je delala brezhibno za obrambo kakor tudi za napad. Napad je predvedel kombinatno jako lepo igro in je tudi precej streljal, vendar so bili strelji večinoma plasi-rani tako, da se je mogel izkazati vratar nasprotnika. V splošnem je enajstotica belo-črnih zadovoljila, pogrešali smo edino borbenost.

Železničarji so igrali z voljo do zmage. Predvajali so igro, ki ni vezana na nikake fineše. Oster start je njihovo glavno sredstvo za dosego zmage. Kombinatorno je igra srednje zadovoljiva. Res je, da je podajanje točno, vendar je bila žoga dostikrat podana kriteriju igralcu, kar se je vselej maščevalo. Tempa ne vzdrže. Diktirajo silovit tempo, polagoma popuščajo in jih more h koncu vsak rutiniran nasprotnik stisniti. Odlikuje pa jih precizna igra z glavo in oster strel.

Sodil je objektivno g. dr. Planinšek.

Tour de France.

Velika kolesarska dirka »Tour de France«, o kateri smo že poročali, je končana. Na zadnji, to je 24. etapi Malo—Pariz, je od 81 tekmovalcev, ki so pred enim mesecem zapustili Pariz, startalo le še 35. Končni rezultati: skupina »prvovrstnih«: 1. Magne (Francija), 2. Demnyser (Belgija), 3. Pesenti (Italija). Klasifikacija po državah za mednarodni pokal: 1. Belgija, 2. Francija, 3. Nemčija, 4. Avstralija—Švica, 5. Italija. Vsaka ekipa je štela tri vozače.

Sokolstvo

Sokoška četa v Razvanju

bo imela v nedeljo, dne 2. avgusta svoj prvi javni telovadni nastop. Po telovadnih točkah bo velika veselica v gozdu. Pristrčno vabimo k obilni udeležbi. Zdravol

Gruda jantarja v kitovem žlodcu.

Norveški kapetan inženir Brigsten je imel pri lovu na kite nenavadno srečo. Ujel je kito, ki je bil stokrat več vreden, kakor so običajni kiti, ki dajo za kakih 120.000 dinarjev masti. Kit, ki ga je ujel srečni kapetan Brigsten, pa je vrzel 12 milijonov dinarjev. Tega pa ni pripisovati morebiti kakli izredni veličini ujetega kito. Bil je le srednje velikosti, toda, ko so mu razparali trebuh, so našli v njem grudo, skoro 50 kilogramov težko, ki je bila iz čistega jantarja, čegar vrednost stalno narašča.

Za pet pienigov — dve človeški življenji.

Pri kohanju v rečici Naab sta vrgla dva dvanajstletna dečka v reko petpfiški nov-vec ter sklenila stavo, kdo bo preje našel na rečnem dnu potopljeni novc. Obadva sta skočila v istem hipu v vodo ter izgubila pod vodno gladino. Prijatelji, ki so opazovali potek njune stave, so se vznemirili ter pričeli preiskovati rečico. Bilo pa je že prepozno, ker je vodni tok odnesel s seboj trupli obeh dečkov.

M. Zevcevič

V senci jezuita

Zgodovinski roman.

170

Ali je hotela res pripomoči kralju do zmage nad Žileto?

Ali jo je nemara navdajala tiha nada, da se bo deklica laglje ustavljala kralju v stražnem paviljonu?

Ona sama bi ne bila mogla povedati tega z gotovostjo.

Prežala in zvižajala je na vse strani, izkušaje rešiti položaj, ne da bi vedela, ali se ji to posreči in kako se ji posreči.

To je stopila v stanovanje vojvodinje Fontenbloške, je našla Margentino v naslanjaču. Nesrečnica ni marala več ležati kljub svoji rani, ker je hotela biti vsak trenotek pripravljen, da brani svojo hčer.

Žileta je sedela poleg nje.

Mati in hči sta bili zatopljeni v enega tistih sladkih razgovorov, ki so tvorili njihovo življenje, odkar sta se bili spet našli, tako da nista opazili vojvodinjinoga prihoda.

»Kako praviš, da je ime tistemu mlademu možu? ...« je rekla Margentina.

»Manfred je, mati.«

»Manfred... Manfred,« je dejala Margentina zamisljeno. »To je čudno... Zdi se mi, da poznam to ime... Še več, zdi se mi, da ga spoznam po sliki, kakor si mi ga opisala ti... Zdi se, kakor da sem ga poznala dolgo časa v življenju.«

Nagla rdečica je poškrtila Žiletino lice.

Ugenila je resnico.

Margentina je živela v času svoje blaznosti v ulici Move-Garson, to je nedaleč od Dvora Čudežev.

In Manfred — ali ni prebival tudi on v Dvoru Čudežev.

Ali je bilo potemtakem kaj čudnega, ako sta se srečala z materjo.

Toda Žileta se je silno bala omeniti materi le z najmanjšo besedico, da je bila prej blazna.

»Ne mučite se, draga mamica,« ji je dejala. »In prečvsem ne mislite nič več na svojo preteklost, ker bi vas bolela.«

»Zakaj ne bi mislila na preteklost, dete drago? Narobe; bolj ko morem, mislim nanjo. Rada bi napolnila to luknjo, ki zija v mojem spominu; rada bi zvezala sedanost z mojo mladostjo in premostila jarek, ki ju loči... A da se vrnem k Manfredu; res se mi zdi, da sem ga poznala. Kdaj in kje? Ravno tega se še ne morem domisliti...«

»Gotovo se varate mati...«

»Mogoče... In praviš, da te je otel? Rekla si mi... In ljubši ga... Revica draga, saj razumem, kako težko ti mora biti daleč od njega... Toda ne boj se: vsega trpljenja mora biti enkrat konec! Bodi brez skrbi: spravi, te od tod, na varno...«

»Nič več se ne bojim mamica. Vidite, niti prej, ko je prišel kralj k nama, se nisem bala, čeprav bi bila umrla od groze, da sem bila sama... kakor prej...«

»Da... saj si mi povedala, kakor v Puščavnikovi jami... Oh, brezčastnež!«

»Zdaj, ko ste vi pri meni, se ne bojim ničesar več.«

»In vendar morebiti nimate prav, dete moje,« je izpregovorila vojvodinja Etanpska in stopila v sobo.

Videč, da Žileta v osuplosti ne more črhiniti besedice, je dodala naglo:

»Oprostite mi, da sem slišala vaše zadnje besede in da se vmešavam v vaš razgovor. Kot prijateljica prihajam k vama...«

»Kdo ste, madam?« je vprašala Margentina, Vojvodinja je opazila svetlost in razumnost Mar-

gentininega pogleda ter spoznala resnico: Margentina ni bila več blazna.

»Saj res!« je dejala. »Poglejte me vendar... ali me ne poznate več?«

»Madama!« je naprosila Žileta.

»Pusti jo govoriti, dete moje« je prekinila Margentina. »Zdi se mi, da jo bom spoznala... razumela.«

»Molčite!... Usmilite se!« je rotila Žileta tiho.

»Saj sem rekla, da prihajam kot prijateljica!« je rekla vojvodinja s trdoto, ki je bila že podobna krutosti.

»Zdaj moram dokazati to... Poglejte me Margentina... Izkušajte se spomniti... dajte... Ali se nič več ne spominiate Pariza... ulice Move-Garson?«

»Ulice Move-Garson,« je vzklila Margentina in se prišla z obema rokama za čelo, kakor da hoče pridržati svoj bežeči spomin.

»Da... Tam ste me videli Margentina.«

»Kličete me po imenu, kakor da bi vam bilo dobro znano... In vendar, ne, ne, ne spominjam se, da bi vas bila kdaj videla... ne spominjam se ulice Move-Garson.«

»To je majhna tesna uličica, obrobljena s kočami... in ostre strehe imajo tiste kočice... ostre strehe z rdečimi opekami, podobne žebliem, ki groze v nebo... ulica, cesta sama pa je razdejana, potok nesnage se pretaka po sredi... ob straneh so umazane štacune... pobalini tekajo umazani in bosonogi sem ter tja... in ljudje, ki vas gledajo, ko greste mimo njih, imajo mrkle obraze...«

»Da, da... zdi se mi, kakor da bi videla boljše, ko govorite...«

»In v tej ulici« je povzela vojvodinja Etanpska, »je hiša še bolj razdejana od ostalih... s črvivimi stopnjicami, ob katerih teče vrv za oprilemanje... vrv ob vlažnem zidu...«

»Vidim! Vidim!« je vzklila Margentina trepetaje

Papir in pisarniške potrebščine
kupite najcenejše pri Tiskovni zadrugi, Maribor, Aleksandrova c. 13, 2189

Šoferja-mehanikera,
abstinenta sprejme takoj Hotel Mariborski dvor, 2193

Kupim
dobro ohranjeno spalno zogo, Aleksandrova cesta 48, Terzer, 2190

Trgovski lokal
z ali brez stanovanja v predmestju Mariboru radi prezaposlenosti takoj oddam v najem. Pojasnila daje Potočkar, Ptujška cesta 90, Tezno, 2186

Komfortno krasno stanovanje
v Malstrovji ulici 18/II, obstoječe iz 4 sob, 1 prostorne predsobe, 1 kopalnice, 1 sobe za služkinjo, s pritliklinami se odda s 1. septembrom t. l. Pojasnila tam pri A. Porekarju, 2196

Napolitanke,
10 komadov Din 2,50, prima kakao »Suchard«, ¼ kg Din 10.— Trgovina s kandi »Bonbon«, Vetrinjska ulica 12, 2185

Vilo
z 4 oraj sadonosnika in vinograda v Mariboru proda za 250.000 Din Posredovalnica »Marstan«, Maribor, Sodna ulica 30, 2197

Ceneno na prodaj
velik stavbeni prostor, lepa lega, od 500 m² naprej, na periferiji mesta. — Vprašati J. Uhler, Pobrežje, Nasipna ul. 42 ali pri g. geometru Götzl-u, Aleksandrova cesta 63, 2194

Dve posamezni lepo opremljeni sobi
takoj oddam, Gosposka ulica 56/II, 2180

Vilo novo,
5 sob, kopalnico, kuhinjo, vrt, proda na Betnavski cesti za 150.000 Din Posredovalnica »Marstan«, Maribor, Sodna ulica 30, 2199

Takoj oddam
sobo z električno razsvetljavo in s prostim vhodom, Korošičeva ulica št. 5, II, nadstropje levo, 2177

NAJNOVEJŠI MODNI LISTI

za jesen in zimo so pravkar došli, Oglejte si veliko izbrano pri TISKOVNI ZADRUGI, MARIBOR, Aleksandrova c. 13, 2119

Kis za vlaganje kumarca

dobite pri **Adalbertu Gusel-nu** Aleksandrova 39 • Maribor • Koroška 18

Spomnite se CMD!

Vinotoč Ribarič-Počehova

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da bom otvoril v nedeljo, dne 2. avgusta v Počehovi vinotoč

Iz mesta krasen sprehod. Se priporoča za obisk Ivan Ribarič 2178

Zahtevajte povsod „Večernik“!

Sloviti francoski

Cirkus 4 frères Amar

Naivečli, najlepši in najmodernejši francoski cirkus je beležil pri prvi predstavi kolosalen uspeh. Pri tej grandiozni predstavi so prisostvovali mnogi odličniki in povablenci, ki so se zelo pohvalno izrazili.

V četrtek, dne 30. julija dve predstavi!

Velika matineja ob 15. uri s polnim sporedom in ob 21. uri

Blagajna je odprta od 10. do 12. in od 14. ure dalje. Otroci od 3 do 10 let plačajo po režijski tarifi. — Cene prostorom: Din 75, 60, 35, 25, 15 za sedež.